

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416203497
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5416203497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu maloleté deti F.: X., nar. XX.XX.XXXX, U., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, všetky v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, maloleté deti bytom u matky, deti rodičov: matky - L. F., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, t.č. V. H. XXX/X, XXX XX Y. M., v zastúpení: JUDr. Andrej Bryja, advokát so sídlom O., B. XX, otec - U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, o zvýšenie výživného, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 5P/21/2016-50 zo dňa 5. apríla 2017, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že:

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej X., nar. XX.XX.XXXX v sume 70 eur mesačne, na výživu maloletého U., nar. XX.XX.XXXX v sume 65 eur mesačne, na výživu maloletého U., nar. XX.XX.XXXX v sume 55 eur mesačne, u všetkých počnúc 25.10.2016, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých detí.

V tomto rozsahu zároveň mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2P/116/2015 zo dňa 05.01.2016 v časti určenia výživného na maloleté deti. Zameškané výživné za obdobie od 25.10.2016 do 05.04.2017 na maloletú X. v sume 51,60 eur, na maloletého U. v sume 77,40 eur, na maloletého U. v sume 77,40 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach u každého maloletého po 5 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2P/116/2015 zo dňa 05.01.2016 v časti o určenie výživného tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej X. v sume 100 eur mesačne, na výživu maloletého U. v sume 90 eur mesačne a na výživu maloletého U. v sume 80 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých detí počnúc od 29.11.2016 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 29.11.2016 do vyhlásenia rozsudku v sume 480 eur uložil otcovi zaplatiť matke v lehote do 30.09.2017 (výrok II.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Okresný súd návrhu matky, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného, vyhovel v celom rozsahu konštatujúc, že od doby pôvodnej úpravy výživného nastala zmena pomerov, ako to má na mysli ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že naposledy o

výživnom na maloleté deti rozhodoval Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 2P/116/2015-67 zo dňa 05.01.2016. Predmetným rozhodnutím boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke s právom zastupovať a spravovať ich majetok oboma rodičmi. Otca detí zaviazal prispievať na výživu maloletej X. sumou 60 eur mesačne, maloletého U. sumou 50 eur mesačne a maloletého U. sumou 40 eur mesačne s tým, že predmetom rozhodovania bola v tej dobe aj vyživovacia povinnosť otca k maloletej L., na výživu ktorej ho súd zaviazal prispievať sumou 80 eur mesačne. Matkin mesačný príjem v dobe pôvodného rozhodnutia pozostával z rodičovského príspevku 203,20 eur a z prídavkov na 3 deti 82,15 eur. U maloletého U. boli výrazné zdravotné problémy, matka s ním už vtedy začala navštevovať alergológa, psychológa a maloletému U. bola odložená školská dochádzka. Otec v dobe pôvodného rozhodovania o výživnom bol nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie bez nároku na dávku v hmotnej núdzi a dávku v nezamestnanosti. Bol vlastníkom rodinného domu, ktorého je aj v súčasnosti, v dome býva s najstaršou dcérou, toho času už dospelou L.. Na živobytie si zarábala brigádnickou činnosťou, aktivačné práce v tom čase odmietol, v dôsledku čoho rodina nebola riešená dávkou v hmotnej núdzi.

3. V dobe rozhodovania okresného súdu o zvýšenie výživného matka bývala s tromi maloletými deťmi v dome Charitas v Rabči. Na bývanie vynaložila 86,49 eur mesačne, na stravné 17,80 eur na jednu dospelú osobu + 3 deti, na čistiace potreby a fond opráv platili 4 eur. Jediným príjmom matky tak ako v čase poslednej úpravy je rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a poberá prídavky na deti - v sume 94,08 eur mesačne. Otec na výživu maloletých detí prispieva celkovou sumou 150 eur mesačne, teda vo výške, ako mu súd uložil v pôvodnom rozhodnutí.

4. Okresný súd konštatoval zmenu pomerov, ktorá nastala od doby pôvodnej úpravy. Poukazuje na to, že dcéra L. nadobudla plnoletosť, žije spolu s otcom v rodinnom dome v K., je študentkou strednej školy a matka na jej výživu prispieva sumou 53,52 eur mesačne (výživné 30 eur a prídavky 23,52 eur). U ďalších maloletých detí zmena pomerov spočíva jednak v dosiahnutí vyššieho veku oproti poslednému rozhodnutiu, v súvislosti s čím nepochybne narástli výdavky, u maloletého U. sú diagnostikované viaceré ochorenia, matka s ním absolvuje pravidelné odborné lekárske vyšetrenia u alergológa, logopéda, špeciálneho pedagóga, psychológa, psychiatra, v dôsledku toho matke vznikajú opodstatnené výdavky na cestovné a lieky a v neposlednom rade aj v dôsledku zabezpečenia špeciálneho prístupu k dieťaťu s ADHD syndrómom.

5. Zmenili sa pomery od pôvodnej úpravy aj u otca, získal trvalú prácu, ktorú vykonáva na základe živnostenského oprávnenia ako lešenár pre objekt firmy Duslo Šafa, za ktorú má minimálny príjem 8 eur na hodinu, čo pri najmenšom fonde pracovného času v mesiaci predstavuje dosiahnutie príjmu vo výške 1.200 eur (20 dní x 8 hodín = 160 x 8 eur). Z uvedeného príjmu otec zabezpečuje základné životné potreby pre seba a dcéru L., voči ktorej si matka plní vyživovaciu povinnosť v minimálnej výške. Otec tvrdil, že má výdavky 120 eur ročne na vodu, kúrenie 600-700 eur a internet + 2x mobil 70 eur, 50 eur platí za elektrinu, 84 eur úver, tvrdené platby napriek výzve súdu hodnoverným spôsobom nepreukázal. V porovnaní s príjmom matky 297,28 eur mesačne uhrádzajúcej základné životné potreby pre seba a tri deti, otec pri oveľa vyššom príjme a nižších výdavkoch zabezpečuje základné životné potreby len pre seba a plnoletú školopovinnú dcéru L.. V neposlednom rade otec v súvislosti so živnosťou ktorú založil 25.08.2016 nemá žiadne výdavky, keďže osoba prevádzkujúca živnosť v priebehu prvého roka počnúc odo dňa vzniku živnostenského oprávnenia je oslobodená od platenia tzv. zákonných odvodov.

6. Okresný súd pri svojom rozhodovaní po právnej stránke poukazuje na právny význam ustanovenia § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, najmä však na znenie ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa menia pomery. V konkrétnej súdnej veci konštatoval dôvodnosť návrhu matky, bol toho názoru, že určená výška výživného zodpovedá zmeneným pomerom v odôvodnených potrebách maloletých detí, v schopnostiach a možnostiach otca výživné na maloleté deti v stanovenej výške platiť. Zmena pomerov je daná u maloletých detí jednak dosiahnutím vyššieho veku, nástupom na vyšší stupeň základnej školy, X. 7. ročník, maloletý U. - predškolské zariadenie pre odloženú školskú dochádzku. Zmena pomerov u detí súvisí aj so zhoršeným zdravotným stavom a deklarováním viacerých diagnóz u maloletého U., pre ktoré matka s dieťaťom navštevuje odborné lekárske ambulancie, čo nepochybne zvyšuje jeho odôvodnené potreby a výdavky matky. Hoc dcéra L. dosiahla plnoletosť a žije s otcom, nie je schopná sa samostatne živiť. Naďalej navštevuje strednú školu a dennou formou štúdiá sa pripravuje na budúce povolanie. Matke voči tejto dcére vyživovacia povinnosť stále trvá, ktorú aj dobrovoľne podľa svojich možností a schopností plní.

Výrazná zmena nastala od doby pôvodnej úpravy u otca dosiahnutím stabilného a vyššieho príjmu 1.280 eur mesačne, z ktorého zabezpečuje základné životné potreby pre plnoletú L., na rozdiel od matky, ktorá z podstatne nižšieho mesačného príjmu 447,28 eur zabezpečuje základné životné potreby pre seba a tri maloleté deti pri takmer totožných ak nie vyšších výdavkoch, nehovoriac o tom, že časť vyživovacej povinnosti si matka plní aj osobnou starostlivosťou o deti. Súd nepochyboval o tom, že na strane otca sú možnosti a schopnosti, ktoré mu dovoľujú platiť výživné v súdom určenej výške.

7. Zameškané výživné za obdobie od 29.11.2016 do vyhlásenia rozsudku vo výške 480 eur súd uložil otcovi zaplatiť v lehote 30.09.2017 z dôvodu, aby nebolo ohrozené plnenie bežného výživného a zároveň tak, aby jednorazovo uhradená dlžná suma pomohla matke pokryť zvýšené náklady spojené s nástupom detí do nového školského roka.

8. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na to, že od roku 2016 sa potreby maloletých detí nezmenili až tak, aby bolo potrebné zvýšiť náklady na zabezpečenie životných potrieb detí, ako to navrhuje matka. Aj podľa neho je to samozrejmosť, že tak ako deti rastú, zvyšujú sa aj náklady, či už na zabezpečenie stravy, ošatenia, prípadne školských pomôcok. Vie, že vek dieťaťa sa odráža na nákladoch, ktoré pre rodiča automaticky vznikajú a každý rodič vie, že čím je dieťa staršie, tým vyššie náklady vyžadujú jeho odôvodnené potreby. Matka ale po roku navrhuje zvýšenie výživného takmer o 100 % pričom nepreukázala zvýšenie výšky nákladov na deti o 100 %.

10. Otec cituje v odvolaní ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Vychádzajúc z označenej právnej úpravy má za to, že neexistuje dôvod na zvýšenie výživného v takej výške, ako to navrhuje matka. Uviedol, že je ochotný prispievať na každé maloleté dieťa sumou vo výške 50 eur mesačne, ktorá suma je pre aktuálne potreby podľa jeho názoru primeraná a z takeého výživného možno platiť aj prípadné zvýšené náklady detí. Ak by mu bola uložená povinnosť prispievať výživným zvýšeným o 100 %, došlo by tým k zníženiu jeho životnej úrovne a v žiadnom prípade by sa nedalo hovoriť o v zásade rovnakej životnej úrovni detí a rodičov. Potvrdil, že dcéra L. F. býva s ním v spoločnej domácnosti a matka jej skutočne na výživu prispieva sumou 30 eur, síce posielala prídavok na dieťa v sume 23,56 eur, avšak ide o príspevok, ktoré matka na dieťa dostáva od štátu. Matka na jednej strane dcéru L. prispieva sumou 30 eur mesačne a na deti, ktoré má v starostlivosti žiada výživné vo výške spolu 270 eur mesačne, tak deti v jej starostlivosti sú oproti dcéru L. zvýhodnené. Na dospelú dcéru, študentku strednej školy tiež má zvýšené výdavky.

11. Ďalej uviedol, že je živnostník, nemá však uzavretú zmluvu so žiadnou spoločnosťou pre ktorú by pracoval. Nie je v jeho úmysle vyhýbať sa plateniu výživného, avšak v bývalej firme v ktorej pracoval znižovali stavy, zostal bez akéhokoľvek príjmu. Vynasnaží sa, aby si čo najskôr prácu našiel a mal zabezpečený pravidelný príjem. Za tejto situácie pre neho je skutočne ťažké zvládnuť platbu všetkých mesačných nákladov - odvody do zdravotnej poisťovne 60 eur, platbu elektriny v domácnosti 37 eur, splátku úveru 84 eur, kúrenie, keďže dom je starší, náklady na vykurovanie sú vysoké. Výživné platí v sume 150 eur mesačne, telefón aj internet pre seba a dcéru v mesačnej sume 70 eur. Uhradzuje aj náklady dcéry L. na stravu, ošatenie, školské potreby a lekára. Od mesiaca jún 2017 začne platiť plné odvody cca vo výške 200 eur mesačne. Stav domu v ktorom býva taktiež bude vyžadovať vysoké náklady na rekonštrukciu. Hradí pritom aj ďalšie náhodné náklady spojené so zabezpečením základných životných potrieb.

12. Odvolanie podáva aj proti výroku II. rozsudku, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť matke zameškané výživné za obdobie od 29.11.2016 do vyhlásenia rozsudku v sume 480 eur v lehote do 30.09.2017. V tejto časti žiada, aby súd výšku zameškaného výživného určil podľa novej výšky výživného s prihliadnutím na skutočnosti v odvolaní uvedených.

13. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku v celom rozsahu. Vytýka otcovi, že hľadá len na svoju životnú úroveň, porovnáva potreby dospeléj dcéry, ktorá si privyrába cez víkendy a tri maloleté deti so syndrómom ADHD o ktoré je nutná celodenná starostlivosť. Syna U. a U. nikdy nemôže nikomu nechať, aby si zariadila svoje záležitosti, všade musia ísť s ňou. Potrebuje

sa osamostatniť aj kvôli synom s ADHD syndrómom ale aj kvôli X., pretože v škole sa hanbí za to, že bývajú v charite. Práve kvôli tomuto odišla k otcovi bývať aj najstaršia dcéra L.. Matka tvrdí, že hľadá byt v Dolnom Kubíne, nájom bytu dohoda od 1.7.2017, čo ju bude stáť od 270 eur mesačne a viac. Byt potrebuje pre deti zariadiť, s čím jej vzniknú ďalšie náklady. Na školopovinnú X. 50 eur mesačne určite nepostačuje ani z hľadiska priemerných nákladov na oblečenie, školské potreby a výlety. U. od septembra 2017 nastúpi do prvého ročníka s čím budú znova len zvýšené náklady. Má už dohodnutý nájom bytu od 01.07.2017.

14. V dobe podania písomného vyjadrenia matka tvrdí, že býva v dome Charitas v Rabči, v súvislosti s čím má výdavky spolu 208,29 eur mesačne. Jediným jej príjmom tak ako v čase posledného rozhodovania je rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a prídavky na deti 94,08 eur mesačne. Popritom prispieva na výživu dospeljej dcéry L. sumou 53,52 eur mesačne, pozostávajúcej z výživného 30 eur a z prídavkov 23,52 eur. Vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že od doby poslednej úpravy nastala zmena pomerov u detí jednak dosiahnutím vyššieho veku, u maloletého U. diagnostikovaním viacerých chorôb v súvislosti s čím musí absolvovať pravidelné odborné lekárske vyšetrenia u alergológa, logopéda, špeciálneho pedagóga, psychológa a psychiatra, v rámci ktorých jej vznikajú opodstatnené výdavky na cestovné a lieky a špeciálny prístup k dieťaťu s ADHD syndrómom.

15. Matka zdôraznila, že sa zmenili pomery u otca, ktorý je oproti poslednému rozhodnutiu, kedy bol nezamestnaný, získal trvalú prácu, ktorú vykonáva na základe živnostenského oprávnenia ako lešenár pre objekt firmy Duslo Šaľa. Táto práca mu umožňuje dosiahnuť mesačný príjem vo výške 1.200 eur. Svoje výdavky otec ani na výzvu súdu nedeclaroval hodnoverným spôsobom. Navyše, otec v súvislosti so živnosťou, ktorú založil 25.08.2016, nemá žiadne výdavky, je oslobodený v priebehu prvého roka počnúc odo dňa vzniku živnostenského oprávnenia od platenia tzv. zákonných odvodov. Otec v konaní iba tvrdil, svoje tvrdenia ale ničím nepreukázal. Predložil súdu jediný doklad - výpis z jeho účtu, z ktorého je zrejme, že ani skôr určené výživné v sume 150 eur mesačne neplatí, pretože ho posielala jej najstaršia dcéra L., na účet otca chodí jej odmena za brigádnicú činnosť. Aj to svedčí o totálnej nezodpovednosti otca. Otec namiesto toho, aby sa začal starať o rodinu (aspoň o svoje deti) tak nekoná, zapáchil sa mu staromládenecký život a je zarážajúce, že po pojednávaní dňa 05.04.2017 zrazu prestal chodiť do práce a vyjadril sa, že ho bolí chrbát a nemôže tam už pracovať. Aj keby otec platil odvody od júla 2017, dcéra X. vypočítala, koľko mu ostane aj po zaplatení určeného výživného. Tento jednoduchý výpočet predkladá matka i odvolaciemu súdu a otcovi v prílohe.

16. Záverom matka uvádza, že súd pri právnom posúdení veci postupoval podľa súvisiacich ustanovení Zákona o rodine a náležitým spôsobom aj rozhodol. Žiada preto potvrdenie rozsudku a priznať náhradu trov v odvolacom konaní.

17. Otec v písomnej reakcii na predchádzajúce písomné vyjadrenie matky poprel, že by hľadel len na svoju životnú úroveň a nehľadel na potreby svojich detí so zdravotnými problémami. Najvyššia možná výška výživného, ktorú je ochotný a schopný v existujúcej situácii na maloleté deti platiť je 200 eur mesačne. Nemá žiadnu stabilnú prácu, aj z dôvodu zlého zdravotného stavu. Od detstva má problémy s chrbticou, tie mu nedovoľujú pracovať v zlom počasí. Pre objekt firmy Duslo Šaľa vzhľadom na znižovanie stavu v tejto firme už nepracuje. Jeho príjem, ktorý uvádza matka v písomnom vyjadrení, už nie je aktuálny. Poprel aj tvrdenie matky o tom, že výživné v sume 150 eur platí na maloleté deti zo svojho účtu dcéra L.. Je pravdivé, že majú spoločný účet s dcérou, na ktorý mu chodí výplata, posielala výživné priamo z tohto účtu, neznamená to však, že výživné neplatí on ale dcéra. To by od nej v žiadnom prípade nežiadal. Zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré v odvolaní uviedol a žiada, aby jeho odvolaniu krajský súd vyhovel.

18. Matka v ďalšej písomnej reakcii ku predchádzajúcemu vyjadreniu otca uviedla, že s maloletými deťmi od 01.07.2017 býva v prenajatom malom byte v Dolnom Kubíne, samotné nájomné činí mesačne v sume 210 eur. Maloletá X. s U. nastúpili do školy a U. do škôlky, má veľké výdavky najmä na obedy v škôlke a v škole, na školské potreby a oblečenie, obuv do školy a na telesnú výchovu. Dcére X. zakúpila mobil, aby boli v kontakte, pretože do školy deti dochádzajú autobusom, platí im aj cestovné. Snaží sa zariadiť bývanie, nemajú základné veci ako práčku, chladničku, sporák či televízor. Bývajú veľmi skromne, chce však deťom zabezpečiť aj tieto veci, na čo potrebuje peniaze. Otcovi doma ostalo všetko, žije si ako gróf. Otec detí odišiel z Duslo Šaľa hneď ako mu bolo zvýšené výživné. Nebolo to kvôli zdravotným problémom ako to tvrdí. Aj v súčasnej dobe pracuje v Nemecku, čo sa tiež musí odzrkadliť na jeho

príjme. Je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť vyššie výživné, než priznal súd prvej inštancie. Opakovane žiada potvrdenie rozsudku v celom rozsahu.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

20. Prioritne krajský súd uvádza, že vychádzal v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, v zhode s jeho názorom konštatuje, že hoc od doby poslednej úpravy výživného uplynula pomerne krátka doba do podania návrhu o zvýšenie výživného, nastala však taká zmena pomerov, ktorá ovplyvnila rozsah odôvodnených potrieb maloletých detí, a rozsah možností a schopností otca - povinného rodiča platiť vyššie výživné k rukám matky. Treba súhlasiť s jej tvrdením (preukázaným v konaní), že vychováva maloleté deti vo veľmi skromných pomeroch. U dvoch maloletých synov je zistený syndróm ADHD, ich výchova a starostlivosť o ne má charakter sústavnosti a doposiaľ matka má z dôvodu tejto starostlivosti obmedzenú možnosť pracovať. Matkin príjem naďalej pozostáva z rodičovského príspevku, z prídavkov na maloleté deti a z výživného plateného otcom. Zmenené pomery v odôvodnených potrebách maloletej X. sú dané jej nástupom do vyššieho ročníka základnej školy, u maloletého U. sa objavili zdravotné problémy obdobného charakteru ako u maloletého U., u maloletého U. sa zvýšili výdavky na starostlivosť o jeho zdravie (totožné zdravotné problémy v jeho prípade existovali už v dobe pôvodnej úpravy). Ani otec nenamietal, že u dvoch maloletých synov existujúce zdravotné problémy vyžadujúce pravidelnú návštevu viacerých odborných lekárov sú finančne nákladné a postupne sa zvyšujú.

21. Aj možnosti a schopnosti otca umožňujú podľa názoru odvolacieho súdu poskytovať maloletým deťom vyššie výživné, pretože kým v dobe pôvodnej úpravy bol nezamestnaný, príjem hoc nepravidelný mal z tzv. brigádnickej činnosti, v dobe rozhodovania okresného súdu v aktuálne posudzovanej veci preukázateľne pracoval, a pri odpracovaní základného mesačného fondu pracovného času mal možnosť disponovať hrubým príjmom 1.280 eur mesačne. Nie je možné opomenúť, že nielen matka ale aj otec popri troch maloletých deťoch má zákonnú vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej dcére L. s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Odvolací súd za zodpovedný hodnotí prístup matky, ktorá skutočne z minimálneho príjmu na dcéru výživné platí a každý mesiac jej posiela aj prídavky, ktoré na ňu vypláca štát.

22. Otec tvrdil v odvolaní, že prestal vykonávať prácu ako živnostník u podniku Duslo Šaľa, na svoje odvolacie tvrdenie, že by o prácu prišiel z dôvodu znižovania stavu zamestnancov, resp. že uvedenú prácu nemohol ďalej vykonávať pre zdravotné problémy dôkazmi nepodložil. Otec nepripojil k odvolaniu listinný dôkaz od Duslo Šaľa, že by práve z dôvodu znižovania stavu zamestnancov musel ukončiť svoju pracovnú aktivitu v tejto firme, nepredložil lekárske potvrdenie o tom, že zdravotné problémy ho obmedzujú vykonávať pracovnú činnosť. Na tomto základe odvolací súd nemohol prihliadnuť na ním tvrdený pokles príjmu, ale musel vychádzať z tzv. potenciality jeho príjmu (tento princíp aplikoval aj súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozhodnutí) dosahovaného v dobe výkonu práce (v rámci svojej živnosti) u podniku Duslo Šaľa. Odvolací súd poukazuje na to, že tak ako matke vznikajú mesačné náklady súvisiace s bývaním, stravovaním, takéto náklady vznikajú aj otcovi. Náklady bývania otec má minimálne v takej výške ako matka (otec býva v rodinnom dome), navyše otec zabezpečuje bývanie (náklady bývania) aj pre dospelú dcéru L.. Otcovi v súvislosti s výkonom práce, či už na území Slovenska, alebo aj v zahraničí (napr. matka tvrdí, že otec pracuje v Nemecku) je predpoklad (v prípade takto pracujúcich ľudí je aj známe) vzniku aj ďalších nákladov, či už titulom cestovného, ubytovania..., atď. Všetky uvedené okolnosti je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu zohľadniť pri hodnotení reálnych možností a schopností otca prispievať vyšším výživným na maloleté deti.

23. Je ale správne a spravodlivé, aby na zvýšených nákladoch svojich maloletých detí sa podieľali obaja rodičia. Krajský súd vzhľadom k zmeneným pomeroch v odôvodnených potrebách maloletých detí, v príjmových možnostiach otca bol názoru, že participácia otca na zvýšených odôvodnených potrebách detí v rámci zvýšenia výživného na maloletú X. zo sumy 60 eur na 70 eur mesačne, u maloletého U. zo sumy 50 na 65 eur mesačne a u maloletého U. zo sumy 40 na 55 eur mesačne zodpovedá jeho reálnym možnostiam pravidelne uvedené sumy výživného k rukám matky uhradzovať a zodpovedá aj princípu primeranosti vzhľadom na zistené pomery vo veci. Krajský súd povinnosť platiť zvýšené výživné na

maloleté deti uložil otcovi počnúc dňom podania návrhu, t.j. od 25.10.2016 (okresný súd výživné zvýšil od 29.11.2016), keďže, zmenené pomery existovali už ku dňu podania návrhu o zvýšenie výživného.

24. Z dôvodu zvýšenia výživného otcovi vzniklo zameškané výživné, a to titulom rozdielu medzi doteraz určenou výškou výživného a zvýšenou výškou výživného. V prípade maloletej X. ide o mesačnú sumu 10 eur, u maloletého U. mesačnú sumu 15 eur a u maloletého U. obdobne 15 eur. Povinnosťou otca je k rukám matky zaplatiť nedoplatok (zameškané výživné) za dobu od zvýšenia výživného do 31.3.2017, okresný súd rozsudok síce vyhlásil 5.4.2017, ale splatnosť výživného za mesiac apríl 2017 ku dňu vyhlásenia rozsudku okresného súdu ešte nenastala. Odvolací súd za uvedené rozhodné obdobie vyčíslil zameškané výživné u každého dieťaťa za obdobie 5 celých mesiacov, t.j. november a december 2016, január, február, marec 2017, čo v prípade maloletej X. predstavuje 5x10 eur, u U. 5x15 eur a u U. 5x15 eur a alikvótna časť doplatku za 5 dní v mesiaci október 2016 v prípade maloletej X. je v sume 1,60 eur, u U. 2,40 eur, U. 2,40 eur. V súhrne je povinnosťou otca zaplatiť zameškané výživné na maloletú X. od 25.10.2016 do 05.04.2017 v sume 51,60 eur, u U. v sume 77,40 eur, u U. v sume 77,40 eur. Zameškané výživné odvolací súd povolil otcovi splácať na každé dieťa v splátkach uvedených vo výroku rozsudku, upozorňuje však otca na to, že v prípade nezaplatenia hoc i jednej splátky stratí výhodu splátok a je povinný k rukám matky zameškané výživné zaplatiť naraz.

25. V zmysle zmenenej úpravy krajský súd zmenil aj pôvodný rozsudok okresného súdu v časti určenia výživného na maloleté deti.

26. Keďže v súdnej veci sa jednalo o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, odvolací súd pri rozhodovaní o trovách celého konania (odvolacie a prvostupňové) aplikoval ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd dodáva, že nezistil dôvod rozhodovať o nároku na náhradu trov konania podľa § 53 - 55 Civilného mimosporového poriadku.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.